

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਹੋਰ ਸਿੰਘ ਸੀ.ਜੇ

ਡਾਇਲ ਚੰਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਵਰਸ

ਮਹੰਤ ਕਪੂਰ ਚੰਦ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 253

ਦਸੰਬਰ 20, 1966

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ HI) - ਐੱਸ. 13(2)(z)-ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਬਚਾਅ-ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ-ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ (i)- ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕੋਰਸ- ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ, 1 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੋਖਮ. ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ।

(i) ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰ ਘੱਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ii) ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਸਲ ਦਰ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦਰ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ।

(iii) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਕਿਰਾਇਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਸੈਣੀ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1965, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਾਈ ਪੀ ਗਾਂਧੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਸੀ ਜੈਨ।

ਹੁਕਮ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ 5 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ 8 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੇਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ 1.50 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੇਮ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਇਕਮਾਤਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁਪਏ 1.50 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ। (ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1949 ਦਾ 3) ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਜਾਂ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 3.50 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਘੱਟ ਗਿਆ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ

ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਟੈਂਡਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਮਜ਼ਮੂਦਾਰ ਬਨਾਮ ਸੋਬੋਧਬਾਲਾ ਦਾਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ (3) ਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਮੂਲ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਲੱਭਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਲੇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੱਧ ਰਕਮ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੂਲ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਗਨ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, 1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 416, 9 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਨੀ-ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।, ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਆ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਦਿਆਲ ਚੰਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਏਗਾ। v. ਮਹੰਤ ਕਪੂਰ ਚੰਦ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ.) ਨੇ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ, ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ

ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਉਹ ਦਰ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਝਗੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਤ. ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਬਕਾਇਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬੇਈਮਾਨ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਅਸਲ ਕਿਰਾਇਆ ਜੋ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਸਲ ਕਿਰਾਇਆ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤਿਕਥਨੀ ਵਾਲਾ ਦਾਅਵਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਦਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਅਤੇ ਬਚਣ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕੱਢਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏ ਨਾਲੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ 'ਤੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਫਾਇਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਿੰਨ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਲੇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰ 'ਤੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰ ਘੱਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਸਲ ਦਰ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦਰ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਕਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ,

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Jatinder Singh, Translator

ਡਿਸਕਲੇਮਰ (ਬੇਦਾਅਵਾ):—ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।